

RUSKI INWALID

N^o

129.

CZWARTEK.

5 Czerwca. 1819 r.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Treść. Wiadomości Zagraniczne: z Krakowa. z Karlsruhe. Rozmaitości.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

z Krakowa, 25 Maia. n. s.

Dzień nader pogodny 19 Maia uwieńczył festyn Maiowin liczney młodzieży Szkoły Gimnazyalney Kzeczypospolitey naszej, stem swiatłych prowadzoney Mistrzów, którzy chlubne nazwisko Jagielońskiej Swięty ni Nauk swoim niezmordowanem usiłowa niem w oświecaniu młodzieży uroczyszczą ją ku sławie Narodu. Dzień ten rozrywki uczniów, przechadzka do przyjemney z lasu i okazałych gmachów eremitalnych XX. Kamedułów włości *Bielan*, i tamże odbydź się mające przez młodzież obroty na wzór Marsowych, zwabiły ku świetniejszemu obchodowi iego liczną Publiczność z stolicy w okolicę *Bielan*, która, w części składając się z rodziców wdzięcznych Nauczycielom za prowadzenie ich dzieci, w części z cieka wych widzów niosących zdanie o postępie młodzieży tak w naukach, obyczajności, iak ćwiczeniu się w obrotach, odniosła z widoczną korzyścią młodzi słodkie swe za dowolnienie. O godzinie 5tej z rana kape-

la janczarska dawney Gwardyi Obywatel skiej tuteyszey stolicy odezwała się na cze. le uszykowaney młodzi Gimnazyalney na ulicy Stey Anny przed kolegiami, która iuż napełniona ludem, okazały z siebie wysta wiła widok. Po krótkiey przemowie Rekto ra Gimnazyum W. *Himonowskiego* do uszy kowaney młodzieży pod naczelnictwem Pro fessorów zostatacey, wyniesiono sztandary szkolne w girlandy przybrane, i przyjemną uwerturą muzyki poruszona młodzież, rozpo częła śpiew festynu przez Ur. *Boguckiego* Profesora Gimnazyum napisany z takiego tema:

*Eia! iuventus modesta Scholarum,
Spes Patriae atque decus praeclarum,
Huc adeste, convolate,
Diem festis celebrate*

Maiales! Maiales!

Marsz z *Lodzki* wyprowadził mło dzież z murów miasta ulicą *Wislaną* i *Smoleńskim* za rogadki, a śpiewy połączone z muzyką zaprowadziły ją do miejsca ozna czonego *Bielan* około 7mej godziny, gdzie W. X *Marczyk* Proboszcz Parafii S. Mikołajia, Professor i Katechista Gimnazyal-

ny, czekał już z Mszą Stałą na przzbyswające roty w świątyni XX. Kamedułów. Po skończonej ofierze S. przy hymnach uczniów odbytey rozminawszy Nauczyciele szyki w różne oddziały, dali znak do zabaw, które na przemian w różny sposób przy huczney ianczarskiej i stosowney muzyce rozpoczęła młodzież. W oka mgnieniu włość Bielany, eremitarnią wystawiającą, stała się obszernym i nayprzyjemniejszym z położenia swego obrazem; niezliczona liczba obojczy pći widzów, muostwo pojazdów, iezdców, nader okazały wystawiały widok. Tam pędzel amatora znalazłby był dla siebie obszerną przestrzeń! Około zey z południa, po dwugodzinnym spoczynku i zasiłku, na odgłos będą uszykowana młodzież, za wskazaniem obrotów przez Ur. Kosickiego Professora Gimnazjum, rozdzielona na dwie partye, uderzyła w przyjemnych obrotach na siebie; zbliżywszy się do siebie partye, i zachowując nayprzyzwoitsze względnie siebie stosunki w walce, okazywały zręczność, dowcip i odwagę. Godzina naostatek óta była przeznaczona do powrotu; uszykowana, przy odgłosie bębnow i muzyki młodzież powracała traktem napełnionym gminem wiejskim, pojazdami i iezdcami przez Przegorzały ku Zwierzyncowi, gdzie zbliżywszy się do pomników ku smutney pamiętce osierociałych z oyczystey ziemi Woysk Polskich pod dowództwem s. p. JO. Xcia Poniatowskiego naczelnego Wodza roku 1815 mieczem zwyciężkim od łona Matki oddzielonych, a przez JW. z Xąt. Czartoryskich Ordynatową Zamorską, Danę wzorującą cnotami i szlachetnością duszy właściwey Polskiej Spartance, wystawionych, na znak przez W. X. Waliczko Rektora Kollegium S. Barbary dany postanowił się ten okazały szyk młodzieży. Salutowano sztandarmi głązy pomnicze, a krótka przemowa, wystawiająca cel tych pomników ku nieocenionej czci i cnotcie zgasłego Wielkiego Wodza, rozczuliła słuchaczów, i wzbudziła winne temuż Bohatyrowi rodu naszego ży: «Młodzieży! Te oto głązy świeżę ubarwione darnią przypominają nam przykry obraz oyczyny naszej roku 1815, przypominają nam cnoty i wielkość Bohatyra wieku naszego, utratę jego nigdy dla ziemi Polskiej niepowetowaną. Niestety! gdyby nie gruba kiru powłoka zasłaniała śmiertelne zwłoki jego, nadaną nam napowrót dziełem naywspanialszego z Monarchów Oyczynę nau-

czalby was oceniać, bronić i wsławiać. Sława jego cniom, sława poległym z nim współbraciom i towarzysom oręża niech będzie wieczna w sercach naszych, niech żyje! Potrzykroć z salwami wykrzyknęła młodzież: niech żyje !!! Tuman wznoszący się, tentent koni, pojazdów. i odgłos muzyki ianczarskiej wprowadził w miasto powracającą z festynu młodzież. W defilowaniu otoczona ludem, około pałacu JW. Biskupa Dyecezyi Krakowskiej *Woronicza* Senatora Królestwa Polskiego wykrzyknęła po trzykroć. JW. nayprzykładniejszy Pasterz naczelnny, niech żyje! Grodzką ulicą i rynkiem głównym idąc wśród okrzyków i oklasków ukontentowanych z tak przyjemnego i obyczajnego zachowania się stanęła uszykowana w mieyscu, z którego wyruszyła z rana, okryta bluszczem Maiowym na znak obchodzin festynu. Po trzy razy powtorzonych salwach insigniami, na wniosek W. Giunowerskiego Rektora Gimnazjum: «Nayiasniejszym i naywspanialszym Tworcom i Protektorom krainy naszej wdzięczne szkoły» po trzykroć przy odgłosie muzyki i bębnow wykrzykniono: «Niech żyją!!! JW. Prezes Senatu Rządzącego, mąż z cnot i światła znakomity, Protektor Muz oyczystych, naczelnik Rządu, z naydostojniejszymi Członkami Senatu «Niech żyją! Niech żyją!!! JW. Rektór Uniwersytetu i dostoyne członki Akademii i Towarzystwa Przyjaciół Nauk niech żyją! Niech żyją! Po tych wykrzyknieniach, odprowadziły szkoły, pełne wdzięczności, zasłużonego w usłudze publiczney Rektora szkół Gimnazyalnych JW. Himonowskiego do pomieszkania jego, przy wykrzykach radosnych złożyły insignia szkolne, i rozeszły się nayskrótniey już w wieczór późny na łono Rodziców i na spoczynek domowy.

z Karlsruhe, 15 Maia.

Jak na obradach Seymu Bawarskiego, tak i na tutejszych podano nasamprzód wniosek o ustanowieniu iawnego sądownictwa, i o zaprowadzeniu Sądu Przysięgłych (Jury) Popierając ten wniosek Baron *Libenstein*, rzekł: Wolność niecierpi i z obrydzeniem odpycha wszelkie tajemnice; chce ona, ażeby krzesło sędziego z głuchych i niedostępnych sklepień w otwarty rynek, to jest tam, gdzie go wielkie w starożytności narody postawiły, przeniesione zostało. «Przy koncu dodał:—Aby oddać wszystko w jednym obrazie, powiem: «Niechno w narodach

iawnem sądownictwem udarowenych odważy się kto pozbawić ich tego nieoszacowanego dobrodzieystwa, a teyże chwili usłyszcy z ust wszystkich klass ludu iednomyślny odgłos słusznego żalu i niechęci; przeciwnie u nas, zwalmy całą budowę i porządek dzisiejszego sądownictwa, a pewnie ani ieden człowiek nie otworzy ust w obronie iego.

Na sessyi Jzby drugiey d. 13 Deputowany *Kern* wyłuszczył swój wniosek względem polepszenia stanu Nauczycieli.—Deput. *Fecht* mówił o zaprowadzeniu w kraiu pożyczkowych i kredytowych instytuców łącznie z kassami oszczędności; powtóre, o lepszem urządzeniu więzień, których okropny obraz terażniejszego stanu wystawił.—Deputowany *Cornelius* wniósł o polepszeniu urzędzeń pocztowych.—Wszystkie te wnioski mocno przez innych Deputowanych popierane odesłano pod rozwałę właściwym wydziałom.

Na teyże sessyi powiększono 5 nowemi członkami wydział rozpoznawający wniosek Dep: *Knapp* względem ustawy Xiążęcey udzielnych w Rzeszy posiadaczy.

Podług podanego przy budżecie wyjaśnienia, stan dochodów i wydatków W. Xtwa naszego na rok 1819 iest następujący:

Przychód.

Podatki stałe	2,655,964	ryńs:
Podatki niestałe	1,986,020	—
Dochody skarbowe, iako to:		
z soli i saletry, mennicy)	795,585	—
i poczty)	
Z stępla kar policyynnych,		
kar sądowych i t. d.	485,429	—
Z dobr, lasow i górnictwa	3,171,701	—
Rozmaite	89,926	—

Ogółem 9,186,288 ryńs:

Wydatki.

Wydatki przywiązane do rozmaitych wydziałów poborczych, oraz wynagrodzenia i odtrącenie w podatkach, kompetencye i inne opłaty z dóbr i lasow rządowych—878,990 zł.

Koszta administracyi	1,113,257	—
Ogólne wydatki kraiove, iako to:		
dla rodziny panującey, iey dworu, na woysko, na ministerstwa, poselstwa szkoły, rozbienie dróg i t. d.	5,392,846	—
Nadzwyczajne wydatki	315,000	—
Nafundusz kassy amorty zacyynej	1,435,195	—

Jak wyżej, ogółem 9,188,285 zł.

Mówią, że terażniejszy Seym niedługo potrwa. Jeżeli zaydą iakie trudności i spory, tedy zapewne tylko z powodu ustawy d. 16 Kwietnia wyżej wzmiankowaney.

Poczynając od d. 7 Czerwca, sprzedane będą przez licytacyą publiczną w tuteyszey oranżeryi Xiążęcey rozmaite klejnoty, pierścienie, zegarki, tabakiery i t. d.

ROZMAITOŚCI.

Rzut oka na nowe podroże po Lewancie.

Syryi (Dokończenie—Obacz Nr. 116)

Druga rozprawa Pana *Ritsch* o rozwalinach Babilonu oprócz odpowiedzi na recenzyją Pana Maiora *Rennel* zawiera w sobie wiele innych niemało znaczących wiadomości i odkryciów. Szanowny autor poiasnia w tem piśmie znaczenie wielu hieroglifów i oddaie sprawiedliwość przezorności i biegłości w tym przedmiocie doktora *Grotezendi* w Frankforcie. Niemniej też opisnie drzewo iedyne znaydujące się w Hilla na dzikich równinach Babilonu. Należy one do drzew które, nigdy zieloności nietracą i nazywa się w ięzyku mieszkańców tamecznych *Atelle*. Ci utrzymują że Bóg zachował to drzewo z czasów początkowych dla tego, aby *Alli* miał gdzie uwiązać konia swego po bitwie pod Hilla. Drugie podobne drzewo znayduie się w Bassorze.—

Następnie Pan *Ritsch* obiecuie wkrótce podać do wiadomości publiczney odkrycia swoje uczynione w Niniwie (w mieście nazwanem teraz *Muzulla*.) Przy tem zdarzeniu zawiadamia nas o smutoey dla wszystkich miłośników starożytności nowinie: to iest, że wielki kamień na którym znaydowało się wyobrażenie iezdca z kopią w ręku, mającego za sobą liczny orszak, zniszczonym został zaraz po znalezieniu. Z resztą Pan *Ritsch* zapewnia, że wyszukiwania i odkopywania dokonywające się teraz dzieją się z wielką ostrożnością i podwoioną bacznością.

W Listopadzie roku przeszłego udał się Pan *Ritsch* wspólnie z Panem *Bellier* i *Porterem* do Hilli i rozwalin dawnego Babilonu, skąd w dniu 24 tegoż miesiąca już byli powrócili do Bagdadu. Niemniej ani iedney kupy kamieni nie przejrzawszy iey wprzódy iak naypilniey. Sir R. bert oprócz wielu widoków, które z rozmaitych iakie w tey podróży spotykał, zdeymował przedmiotów, zrysował plan tey całej rozległej równiny, ato na nierównie większą skalę, od tey

według której zdeymował je pierwey sam Pan Ritsch. W tymże planie pomieszczone są ruiny *Ali-Haimy* i *Nemroda*. Ta okoliczność dale materyją starożytnikom do dochodzenia: czy te przedmioty znajdowały się wewnątrz lub zewnątrz dawnego Babilonu i rostrzygnięcia kto ma sprawiedliwość za sobą czy Maior *Rennel*, lub P. *Ritsch*:—Ostatnie doniesienia zawiadamiają że Pan Robert *Porter* już się przygotował do opuszczenia Bagdadu i powrócenia przez Kurdystan i Tabris do Rossyi.

Hrabia Wiencostaw *Rzewuski* którego miano za umarłego nagle, lata przeszłego powrócił z Stambułu do Syryi gdzie ma swoje własne stado koni Arabskich.— Niemamy potrzeby powtarzania, że ma on należytą znajomość tego przedmiotu, i że pomienione jego stado iako należące do człowieka światłego, pełnego wiadomości i bogatego miane jest za pierwsze w całym wschodzie. Niedawno przesłał on do Wiednia swój wizerunek, wystawiający go w przepysznym stroiu Emira Beduińskiego z nadpisem takim: *Emir Ebeldavi Tatschel facher*, to jest *Emir Beduinów wieniec stawy*. Ryją teraz ten wizerunek w Wiedniu dla pomieszczenia w dzienniku *Kopalni wschodnich*, do pomyslności którego Hrabia *Rzewuski* najwięcej należał, i o utrzymanie po dziś dzień najgorliwiej się stara.— Przy tem należy także oddać sprawiedliwość Panu *Hammer*, pod przewodnictwem którego ten ciekawy dziennik pomimo wydatki z iakimi redakcyia jego jest połączona nieustannie wychodzi iak nayakuratniej.

Lord *Belmor* przybył do Neapolu po odbytey naukowej podróży do Egiptu, Palestyny, Syryi, Równiny Trojańskiej i t. d. Będąc już w tem mieście otrzymał list od Pana *Belzoni* z Tebow co w Egipcie wyższym pod datą 27 Grudnia roku przeszłego. Lord ten ma także zamiar wydać opisanie swey podróży, które z wielu względów będzie ciekawe, a szczególnie w przedmiotach Jeograficznych i Astronomicznych. Miał on z sobą w tey podróży bardzo wiele doskonałych i użytecznych narzędzi i instrumentów, za pomocą których sprawdzał i nanowo zdeymował szerokość i długość każdego miejsca. W artykule ciekawym pomieszczonym z powodu

jego podróży w piśmie: *Quarterly Review* iest powiedziano, że Lord ten będąc w Nubii doszedł aż do drugiej katarakty Nilu, to iest o 150 mil daley od wszystkich poprzedników swoich. Bawił w Tabach szesć niedziel i codziennymował sto Arabów, którzy kopali za jego rozkazem w mieyscach gdzie się spodziewał iakikolwiek zabytek starożytności znalesc. Jakoż nietylko skutek odpowiadział jego nadzieiom; lecz nadto ie przewyższył, bardzo albowiem rzadkie i kosztowne, a to z nayodlegleyszey starożytności poznaydował rzeczy.

Sir *Hell* wydawca *Pompeiany*, której już dotychczas wyszło na widok 15 numerów, wkrótce poda do druku podróż swoią po Grecyi i Lewancie. Teraz się trudni przeyrzaniem i ostateczną poprawą tego dzieła. Głębokie wiadomości starożytności, które posiada i ciekawe przedmioty iakie widział czynią nadzieię, że Xiązka jego będzie równie użyteczną iak zaspokajającą wiele nierozwiązanych dotychczas zdań o ważnych przedmiotach starożytności. —

Ci zamożni Brytancy niesą iednakże iedynymi wędrownikami wzbogacającymi wiadomości szasze o starożytnościach wschodnich. Nie na mnieyszą zasługue wdzięczność młody ieden Czech *Franciszek-Wilhelm-Zyber*, który przedsiębrał wędrowkę po Lewancie niemając prawie żadnych funduszów; a powodowany samym tylko zapałem do nauk. Historyia naturalna, a szczególnie Botanika iest nayspierwszym przedmiotem jego zatrudnień i usilności.— P. Radca *Andres* w Brnie wydawca dziennika *Hesperyyskiego* w Pradze, który wychodząc przez lat dwanaście ziednał niemałą sławę, zawiązał na rzecz tego młodego podróżnika składkę w Czechach i posiadłościach Austriackich. Zebrał takim sposobem 1062 złote, z których trzysta ofiarowało Muzeum Pragskie, a sam wydawca i typograf pomienionego dziennika *Hesperyyskiego* po sto złotych ofiarowali. W tymże ciekawym dzienniku są pomieszczone niektóre noty wędrownika Czeskiego, a mianowicie w numerze 36 roku przeszłego iest list z Krety w którym opisuie Archipelag. W numerze drugim roku terazniejszego iest inne pismo tegoż podróżnika które do siostry swey przesłał z Jerozolimy.